25/12/2018

Άγιος Παΐσιος: Να γίνει η καρδιά Αγία Φάτνη

/ Ορθόδοξες Προβολές

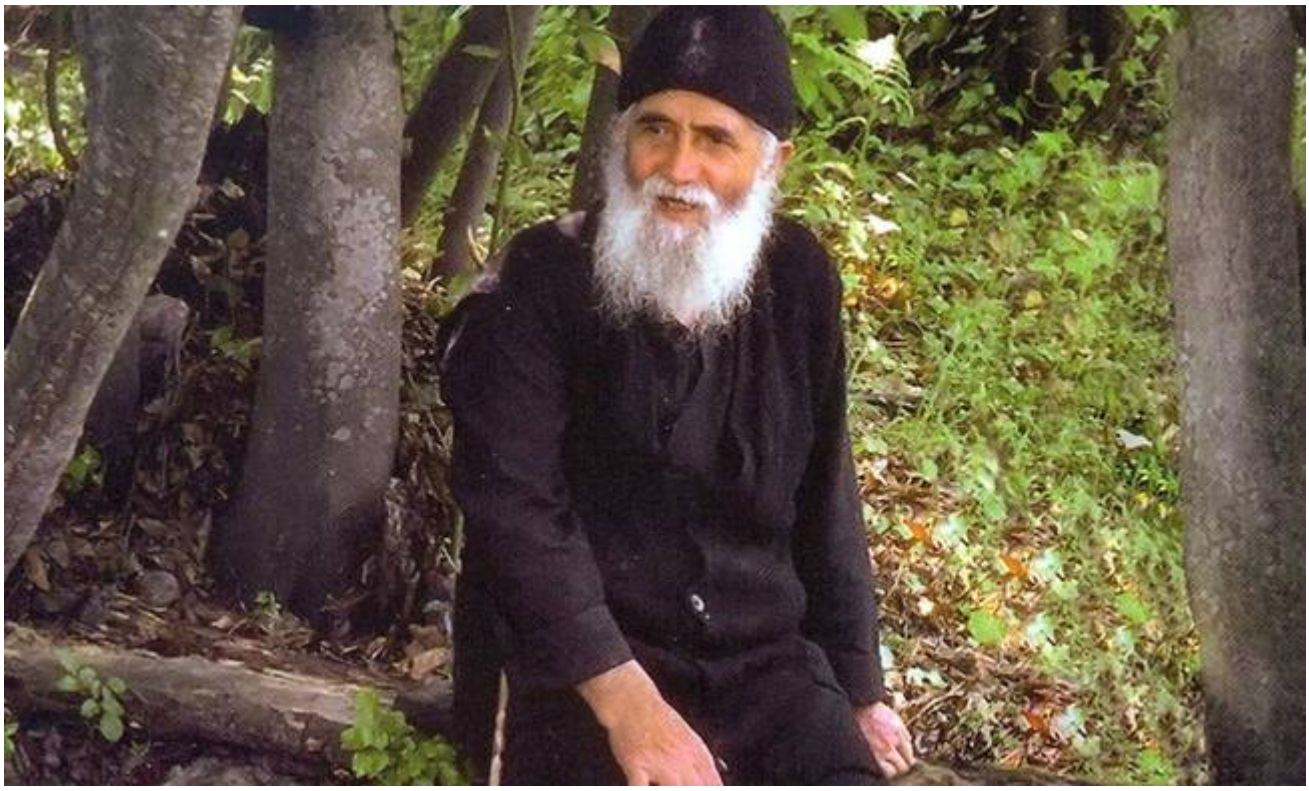

Κάποτε ρώτησαν τον Αγιο Γέροντα Παΐσιο για τα Χριστούγεννα και πώς θα μπορέσουμε να ζήσουμε το γεγονός της Γεννήσεως, ότι δηλαδή ο Χριστός «Σήμερον γεννάται εκ Παρθένου».

Ο Χριστός με τη μεγάλη Του αγάπη και με την μεγάλη Του αγαλλίαση που σκορπάει στις ψυχές των πιστών με όλες τις άγιες γιορτές Του, μας ανασταίνει αληθινά αφού μας ανεβάζει ψηλά πνευματικά. Αρκεί να συμμετέχουμε και να έχουμε όρεξη πνευματική να τις πανηγυρίζουμε πνευματικά. Τότε τις γλεντάμε πνευματικά και μεθάμε πνευματικά από το παραδεισένιο κρασί που μας φέρνουν οι Άγιοι και μας κερνούν.

Τις γιορτές για να τις ζήσουμε, πρέπει να έχουμε τον νου μας στις Άγιες Ημέρες και όχι στις δουλειές που έχουμε να κάνουμε για τις άγιες ημέρες. Να σκεφτόμαστε τα γεγονότα της κάθε Άγιας Ημέρας και να λέμε την ευχή δοξολογώντας το Θεό. Έτσι θα γιορτάζουμε με πολύ ευλάβεια κάθε γιορτή. Όταν κανείς μελετάει τα γεγονότα της κάθε γιορτής, φυσιολογικά θα συγκινηθεί και με ιδιαίτερη ευλάβεια θα προσευχηθεί. Έπειτα στις Ακολουθίες ο νους να είναι στα γεγονότα που γιορτάζουμε και με ευλάβεια να παρακολουθούμε τα τροπάρια που

ψέλνονται. Όταν ο νους είναι στα θεία νοήματα, ζει τα γεγονότα ο άνθρωπος, και έτσι δεν αλλοιώνεται.

– Γέροντα, μετά την Αγρυπνία των Χριστουγέννων δεν κοιμόμαστε;

– Χριστούγεννα και να κοιμηθούμε; Η μητέρα μου έλεγε: «Απόψε μόνον οι Εβραίοι κοιμούνται». Βλέπεις, τη νύχτα που γεννήθηκε ο Χριστός οι άρχοντες κοιμόνταν βαθιά, και οι ποιμένες «αγραυλούσαν». Φύλαγαν τα πρόβατα την νύχτα παίζοντας την φλογέρα. Κατάλαβες; Οι ποιμένες πού αγρυπνούσαν είδαν τον Χριστό.

– Πώς ήταν Γέροντα, το σπήλαιο;

– Ήταν μία σπηλιά μέσα σε έναν βράχο και είχε μία φάτνη, τίποτε άλλο δεν είχε. Εκεί πήγαινε κανένας φτωχός και άφηνε τα ζώα του. Η Παναγία με τον Ιωσήφ, επειδή όλα τα χάνια ήταν γεμάτα και δεν είχαν πού να μείνουν, κατέληξαν σε αυτό το σπήλαιο.Εκεί ήταν το γαϊδουράκι και το βοϊδάκι, που με τα χνώτα τους ζέσταναν τον Χριστό! «Ἔγνω βοῦς τον κτησάμενον και όνος την φάτνην του κυρίου αὐτοῦ», δεν λέει ο Προφήτης Ησαΐας;

-Σε ένα τροπάριο, Γέροντα, λέει ότι η Υπεραγία Θεοτόκος βλέποντας τον νεογέννητο Χριστό, «χαίρουσα ομού και δακρύουσα» αναρωτιόταν:... «Επιδώσω σοι μαζόν, τω τα σύμπαντα τρέφοντι, ή υμνήσω σε, Υιόν και Θεόν μου; Ποίαν εύρω επὶ σοί προσηγορίαν;»

– Αυτά είναι τα μυστήρια του Θεού, η πολύ μεγάλη συγκατάβαση του Θεού, την οποία δεν μπορούμε εμείς να συλλάβουμε!

– Γέροντα, πώς θα μπορέσουμε να ζήσουμε το γεγονός της Γεννήσεως, ότι δηλαδή ο Χριστός «Σήμερον γεννάται εκ Παρθένου»;

– Για να ζήσουμε αυτά τα θεία γεγονότα, πρέπει ο νους να είναι στα θεία νοήματα. Τότε αλλοιώνεται ο άνθρωπος. «Μέγα και παράδοξον θαύμα τετέλεσται σήμερον», ψάλλουμε. Άμα ο νους μας είναι εκεί, στο «παράδοξον», τότε θα ζήσουμε και το μεγάλο μυστήριο της Γεννήσεως του Χριστού. Εγώ θα εύχομαι η καρδιά σας να γίνει Αγία Φάτνη και το Πανάγιο Βρέφος της Βηθλεέμ να σας δώση όλες τις ευλογίες Του.

Απόσπασμα από το βιβλίο: «Περί προσευχής», Αγίου Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι ΣΤ’ (σελ. 195-196)